

РЕШЕНИЕ

№ 1629

гр. София, 15.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 18.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **13911** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 64, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/.

Образувано е по жалба вх.№ Ж-161/09.12.2019г. по описа на МОСВ от Министерство на регионалното развитие и благоустройството със седалище и адрес на управление - [населено място], [улица], представлявано от Министъра П. А. чрез процесуалния й представител главен юрисконсулт Л. В., срещу Решение от 22.11.2019г. на Ръководителя на Управляващия орган на ОП „Околна среда“ 2014-2020г., с което е отказано на МРРБ да бъдат верифицирани средства разходи в размер на 65 687,40 по искане за междинно плащане № 29/08.11.2019г. по административен договор за БФП № BG16M1OP002-1.001-0001-C02.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Отчитането на разходи за възнаграждения на членове на ЕУП е съгласно одобрените структура на ЕУП и бюджет за изпълнението на дейност 5“Организация, управление и публичност“. Отбелязват, че не всички членове на ЕУП са служители на дирекция „ВиК“ в МРРБ, което обстоятелство не е отчетено от ръководителя на УО на ОПОС. Според жалбоподателя липсва основание за отказ за верификация на средствата, както и липсват мотиви за всяка една от точките в решението. Липсва и индивидуално аргументиране за всеки един от служителите. Намира, че доклада на Сертифициращия орган, който е извършил проверка на УО и е направил констатации спрямо МРРБ ,в

качеството му на бенефициент по програмата не може да бъде основание за отказ да се верифицират разходите по искането за междинно плащане . Посочва ,че до настоящия момент МРРБ в качеството на бенефициент не е уведомявало официално за констатациите на Сертифициращия орган, както и за ангажиментите, които УО на ОПОС е поело във връзка с посочения доклад, доколкото същите също имат отношение към МРРБ и бъдещото верифициране на междинни плащания.Моли решението да бъде отменено.

В съд.заседание жалбоподателят не се представлява, но е депозирал писмени бележки ,чрез юриск. В., с аргументи за незаконосъобразност на оспореното решение. Представя писмени бележки, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът оспорва жалбата чрез процесуалния си представител –юрисконсулт Й. Т., относно нейната основателност и моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

МРРБ е бенефициент по проект № ВС 16М10P002-1.001-0001-С02 „Подпомагане на регионалното инвестиционно планиране на отрасъл ВиК" по Договор за безвъзмездна финансова помощ № Д-34-2/10.02.2016 г., одобрен за финансиране по приоритетна ос 1 "Води" на ОПОС, изменен с Допълнително споразумение № 1 с № Д-34-2/27.03.2018 г., Допълнително споразумение № 2 с изх. № Д-34-2/16.10.2019 г. и Допълнително споразумение № 3 с № Д-34-2/28.11.2019 г. (Договора/ът). Договорът и неговите изменения са сключени между Министерството на околната среда и водите, като Управляващ орган, от една страна, и МРРБ, като бенефициент, от друга. Съгласно Насоки за кандидатстване по процедура № ВС1610P002-1.001 „Подпомагане на регионалното инвестиционно планиране на отрасъл „ВиК" бенефициентът е задължен да включи в проектното си предложение дейности по организация и управление на проекта, като „следва да представи ясно структурата за организация и управление във връзка с изпълнението на проекта. В структурата следва да бъдат разписани необходимата професионална квалификация и отговорностите на отделните членове на екипа за управление на проекта - служители на бенефициента и/или външни експерти за управлението на проекта, ако се предвиждат такива."

В изпълнение на изискванията на Насоките, Бенефициентът (МРРБ) е разписал в проектното предложение, неразделна част от Договора структура на Екип за управление на проекта (ЕУП) като е разписал подробно необходимите квалификации и отговорности на всяка една позиция от екипа по проекта. В него изрично е посочено, че ЕУП ще бъде сформиран от вътрешни за бенефициента експерти с изключение на координатор и 4 бр. администратори, които ще бъдат избрани с процедура по Закона за обществените поръчки (ЗОП)- /лист 314-319 от делото/.

На 08.11.2019г. жалбоподателят е подал пред УО на ОПОС искане за междинно плащане № 29, ведно с приложения към него отчетни документи с поискана сума за плащане в размер на 86 729,79 лева. Приложените разходооправдателни документи към искането също възлизат на стойност 86 729,79 лева.

Във връзка с направеното искане за междинно плащане № 29, ответникът е изискал на основание чл.63 от ЗУСЕСИФ, чрез ИСУН, допълнителни документи и нанасяне на корекции от жалбоподателя.

Отново чрез ИСУН, МРРБ е представило допълнително информация, съдържаща данни за служителите, част от екипа за управление на проекта, длъжностни характеристики за част от членовете на ЕУП, както и акт за назначаване на държавен служител по реда на Закона за държавния служител

С Решение от 22.11.2019г. на Ръководителя на УО на ОПОС на основание чл. 60, ал. 1, чл. 62 ал. 1, от ЗУСЕСИФ не е извършил плащане в размер на 65 687,40лв., поради следното:

На основание чл.64 ал.1 във връзка с чл.57 ал.1 т.4 от ЗУСЕСИФ във вр. с чл. 19, ал. 2, ал. 4, т. 1, б. „б“, „в“ и „г“ от Наредба № Н-3 от 22 май 2018 г. (Обн. ДВ. бр.44 от 29 Май 2018г., изм. и доп. ДВ. бр.83 от 22 Октомври 2019г.) за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество, във връзка с чл. 10, ал. 2, т. 2 от ПМС 189/28.07.2016 г. не са одобрени за възстановяване на бенефициента разходи в размер на 63 125,60лв. финансиране от БФП от поисканите за верифициране разходи за възнаграждения за, за управление на проекта по Дейност № 5 „Организация,-управление и публичност на проекта“ от бюджетен ред IX 36.1 Възнаграждения за екипа за управление на проекта -брутни суми (към Дейност №5) и осигуровки за сметка на работодател по Дейност № 5 „Организация, управление и публичност на проекта" от бюджетен ред IX.36.2 Осигуровки за сметка на работодател (към Дейност №5) по ведомости за м. Февруари от 26.03.2019 г. -м. Август от 25.09.2019 г. включително за всички членове на екипа по проекта, с изключение на лицата, заемащи позициите „лице по нередности“, „служител, отговорен за информация и комуникация“, „финансист“, „служител, отговорен за мониторинга по проекта" и „служител, отговорен за съхранението на архива по проекта", поради наличие на припокриване между възложените им допълнителни задължения във връзка с участието в екипа за управление на проекта и вменените чрез длъжностните им характеристики и функционалната характеристика на дирекция „В и К" в МРРБ задължения.

На основание чл. 64, ал. 1 във връзка с чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, вр. с чл. 19, ал. 2, ал. 4, т. 1, б. „б“, „в“ и „г“ от Наредба № Н-3 от 22 май 2018 г. (Обн. ДВ. бр.44 от 29 Май 2018г., изм. и доп. ДВ. бр.83 от 22 Октомври 2019г.) за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество, във връзка с чл. 10, ал. 2, т. 2 от ПМС 189/28.07.2016 г. не са одобрени за възстановяването на бенефициента сума в размер на 2 360,00 лв. финансиране от БФП, от поисканите за верифициране разходи за Командировки (пътни, дневни и квартирни общо), по Дейност № 5 „Организация, управление и публичност на проекта") от бюджетен ред IX.36.3. Командировки (пътни, дневни и квартирни общо) (към Дейност №5) по всички заповеди за командировки на членове на екипа за управление на проекта, представени в настоящото Искане за плащане, с изключение на разходите по Заповед за командировка в страната № РД-02-Ц-331/14.02.2019 г., Заповед за командировка в страната № РД-02-12-1374/ 14.06.2019 г., Заповед за командировка в страната № РД-02-12-1637/17.07.2019 г. и Заповед за командировка в страната №

РД-02-12-1812/02.08.2019 г. на служител, отговорен за мониторинга по проекта поради факта всички разходи са извършени от командировани служители, при който е установено припокриване, описано в т.1 от оспорения акт. Посочва се, че горепосоченото припокриване е констатирано при проведена регулярна проверка от страна на Сертифициращия орган на отчетна документация по верифицирани разходи по Оперативна програма „Околна среда 2014-2020 г.", включени в ДС и ДДР № 4/4/05,12.2017 г., регистриран в ИСУН 2020 на 05.12.2017 г. Отправена е препоръка "УО да предприеме действия за недопускане на двойно финансиране на дейностите по проекта". В отговор на препоръката УО на ОПОС поема ангажимента „ да предприеме действия в хода на проекта за недопускане на припокриване на функции, като няма да верифицира разходи, за които са идентифицирани проблеми".

На основание чл. 64, ал. 1 във връзка с чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, вр. с чл. 19, ал. 2, ал. 4, т. 1, б. „б", „в" и „г" от Наредба № Н-3 от 22 май 2018 г. (Обн. ДВ. бр.44 от 29 Май 2018г., изм. и доп. ДВ. бр.83 от 22 Октомври 2019г.) за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество, във връзка с чл. 10, ал. 2, т. 2 от ПМС 189/28.07.2016 г. не е одобрена за възстановяване на жалбоподателя сума в размер на 201,80 лв. финансиране от БФП, от поисканите за верифициране разходи за Командировки (пътни, дневни и квартирни общо) по Дейност № 5 „Организация, управление и публичност на проекта") от бюджетен ред 1X.36.3. Командировки (пътни, дневни и квартирни общо) (към Дейност №5) за гориво по фактура № [ЕГН]/31.03.2019 г. поради факта, че разходите за гориво по посочената по-горе фактура са извършени от командировани служители, при който е установено припокриване, описано в т. 1 от оспореното Решение. Само при „ служител, отговорен за мониторинга по проекта" е установена липса на припокриване при изпълнение на дейности по проекта и разписаното в длъжностната му характеристика. Констатацията „ липса на припокриване между възложените им с проекта дейности за изпълнение и разписаните в длъжностните им характеристики отговорности и задължения" е направена при проведена регулярна проверка от страна на Сертифициращия орган на отчетна документация по верифицирани разходи по Оперативна програма „Околна среда 2014-2020 г.", включени в ДС и ДДР № 4/4/05.12.2017 г., регистриран в ИСУН • 2020 на 05.12.2017 г. Отправена е препоръка " УО да предприеме действия за недопускане на двойно финансиране на дейностите по проекта". В отговор на препоръката УО на ОПОС е поел ангажимент „ да предприеме действия в хода на проекта за недопускане на припокриване на функции, като няма да верифицира разходи, за които са идентифицирани проблеми ".

Размерът на одобрената/верифицирана от УО на ОПОС сума е 21 042,39 лева БФП.

В хода на съдебното производство, ответникът е представил допълнително писмени доказателства, свързани с отчитане на разходи за командировки, разходи за закупено гориво, месечни отчети за извършена допълнителна работа от заети служители по проекта, оборотни ведомости, ведомости за заплати и осигуровки ДОО.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу акт, който по своята същност е индивидуален административен акт, с който пряко са засегнати

правата и законните интереси на жалбоподателя.

Оспореното решение е издадено в рамките на производство, образувано по подадено от Бенефициента искане за междинно плащане по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ – пакет отчетни документи №29/08.11.2019г.

Административният акт – оспореното решение е връчено на жалбоподателя на 22.11.2019г., чрез ИСУН, жалбата е депозирана чрез административния орган до АССГ на 06.12.2019г. в преклузивния 14-дневен срок по чл.149 ал.1 от АПК, поради което и същата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Относно компетентността на органа, издал оспореното решение. Съгласно чл.62 ал.3 от ЗУСЕСИФ управляващият орган извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане, и на проверки на място, когато това е приложимо.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл.9 ал.5 от ЗУСЕСИФ ръководителят на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващия орган или оправомощено от него лице. В чл.33 ал.2 от Устройствения правилник на МОСВ е предвидено, че Главна дирекция „Оперативна програма „Околна среда“ изпълнява функциите на Управляващ орган на ОПОС за програмния период 2014-2020г. и всички произтичащи от това задължения и отговорности ГД“ОПОС“ се ръководи от главен директор. С приетата като писмено доказателство по делото Заповед № РД-ОП-13/07.02.2018г. Министъра на околната среда и водите /лист 30 от делото/ е оправомощил В. К. –и.д.Главен Директор и заместник главен директор на ГДОПОС да изпълнява функциите на ръководител на УО на ОПОС във вид и обем, определен в нормативната уредба, с изключение на изрично посочени функции, в които не попадат правомощията за определяне и налагане на финансови корекции.

Със Заповед № РД-ОП-76/07.08.2018г. на Министъра на околната среда и водите е изменена Заповед № РД-ОП-13/07.02.2018г, като думите в раздел I – „и.д главен директор и заместник главен директор „ се заменят с думите „главен директор“. Оспореното решение е издадено от В. К., именно в качеството ѝ на Ръководител на УО на ОПОС 2014-2020г, поради което съдът намира, че акта е издаден от компетентен орган.

Уредбата на производството по верификация на разходи се съдържа в чл. 60 - чл. 68 ЗУСЕСИФ. Съгласно цитираните разпоредби междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган.

Съгласно чл. 62, ал. 3 ЗУСЕСИФ, УО извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане и на проверки на място, когато това е приложимо. Общите условия за допустимост на разходите са регламентирани в чл. 57 и чл. 58 ЗУСЕСИФ. Конкретно изброените условия за допустимост са посочени в чл. 57, ал. 1 ЗУСЕСИФ общо за всички оперативни програми.

Съгласно чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ разходите се считат за допустими, ако са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и

българското законодателство. Цитираната предпоставка следва да е налице в съвкупност с останалите изисквания на чл. 57, ал. 1 от ЗУСЕСИФ. В тежест на административния орган е да докаже, че разходите са в нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ,

Съгласно чл. 10, ал. 2, т. 2 ПМС№189/2016 год., дейностите по управление на проект могат да се възлагат на служител при наличието на следните предпоставки: дейностите да се изпълняват извън установеното работно време и извън длъжностната характеристика на служителя. Дейностите се възлагат със заповед на органа по назначаването и срещу възнаграждение, а т. 3 сочи, че извън случаите по т. 1 и 2 за дейности по проекта с лицето е сключен договор съгласно правилата на чл. 49, ал. 2 ЗУСЕСИФ. Като фактическо основание лаконично е посочено по т. 1, 2 и 3, че е налице припокриване между възложените допълнителни задължения на служителите, във връзка с участието в екипа на управление на проекта, и вменените чрез длъжностните им характеристики и функционални характеристики на дирекция „ВиК“ в МРРБ задължения.

Жалбоподателят е представил на РУО на ОПОС длъжностните характеристики на членовете на ЕУП, ведно със заповедите на зам. министъра на регионалното развитие и благоустройство като упълномощен представител на бенефициера за възлагане на допълнителни задължения във връзка с участието, за прекратяване на допълнителни задължения, за упълномощаване на лица за орган по назначението. Но в мотивите си административният орган никъде не е обсъдил тези доказателства и изложил конкретна аргументация кои задължения, на кои служители, визирани в длъжностните им характеристики, се припокриват със задължения, определени в заповедите, още повече, че се касае за позиции с различни функции и различни длъжностни характеристики. Само по този начин за бенефициера може да стане ясно становището на административния орган, респ. съдът да извърши своята проверка за законосъобразност.

Следва да се отбележи, че не всички членове на ЕУП са служители на дирекция „ВиК“ в МРРБ, което не е отчетено от ръководителя на УО на ОПОС.

Разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ във вр. с чл. 10, ал. 2, т. 2 ПМС №189/2016 год. може да е по принцип правно основание за отказ от верифициране на разход, но за да е законосъобразен отказът трябва да е обоснован с конкретни фактически основания, а не само с декларативна констатация. Административният орган е длъжен да посочи за кои дейности и служители конкретно е налице припокриване. Още повече, че структурата на ЕУП е регламентирана подробно в одобрения проект в дейност 5 “Организация, управление и публичност на проекта“, с необходимите квалификации и отговорности на всяка една от позициите и е била обект на оценка от УО на ОПОС в рамките на оценяване на проекта. Един от критериите при това оценяване е “предвидената организационна структура за управление на проекта ясно демонстрира разделение на функциите в екипа, достатъчен административен капацитет за изпълнение.“ Вярно е, че съгласно ТР №16/31.03.1975 год. ОСГК на ВС не е задължително мотивите към

административния акт да съвпадат с неговото издаване, а същите могат да предхождат издаването, както и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед на предстоящото издаване на акта, както и да са изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивираност на административния акт. В конкретния случай липсват не само мотиви в оспорения административен акт, но такива не се съдържат в документите по административната преписка. Позоваването от УО на доклад на сертифициращия орган също не може да се приеме като фактическо мотивиране на оспореното решение. Констатация 2 по Таблица 1 към доклада, направена във връзка с проверка на отчетната документация на проект "Подпомагане регионалното инвестиционно планиране на отрасъл ВиК", касае искане за междинно плащане №15, в което са включени разходи по дейност 5 от проектното предложение за месечни възнаграждения (заплати и осигуровки) на ЕУП и възнаграждения на експерти за участие в работни групи и комисии и касае период 8.11.2017 - 5.12.2017. Т.е., докладът касае друг период на проверка и друго искане за плащане. /лист 340 том 2 от делото/ Освен това в него липсва и конкретизация, относно всеки един служител кои от допълнително възложените задължения се припокриват с вменените му чрез длъжностната характеристика и функционална характеристика на дирекцията задължения. УО се е задоволил да цитира в оспореното си решение отправената препоръка, касаеща цялата дейност на същия и поетите ангажименти, но от тях също по никакъв начин не може да се извлекат конкретните факти, които органът счита че се субсумират под хипотезата на сочените правни норми. Също така липсва и индивидуално аргументиране за всеки един от служителите по отношение на твърдяното припокриване. Следва да се вземе предвид, че всички позиции, за които е налице отказ, са с различни функции и различни длъжностни характеристики и приравняването им, без да бъде разгледан всеки случай индивидуално и без административния орган да изложи подробни аргументи за всеки по отделно, води до опорочаване на издадения административен акт. Липсват мотиви и относно установеното от УО на ОПОС припокриване - в какво се състои то, как е установено, за кои дейности и служители конкретно и какви са неговите индивидуални параметри и съществени признаци.

Липсват данни по делото жалбоподателя, в качеството на бенефициент по ОПОС да е уведолил жалбоподателя за констатациите на Сертифициращия орган, които УО на ОПОС посочва като основание в отказа, както и за ангажиментите, които УО на ОПОС е поело във връзка с посочения доклад, доколкото същите също имат отношение към МРРБ и бъдещото верифициране на междинни плащания. Предвид липсата на информираност относно съдържанието на доклада от проверката на Сертифициращия орган и поетите ангажименти от страна на УО на ОПОС МРРБ от своя страна не е било в състояние и е лишено от възможността да предприеме корекционни или допълващи мерки, нито е могло да възрази или да се аргументира в защита на

направените констатации.

Съгласно чл. 142, ал.1 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му .

Както бе посочено, общите условия за допустимост на разходите са регламентирани в чл. 57 и чл. 58 от ЗУСЕСИФ и съответно по отношение на ОПОС в Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 - 2020 г. Именно в съответствие с тези правни норми УО е следвало да направи фактически установявания, което не е сторено. Позоваването на разпоредбите на чл. 64 ал. 1 от ЗУСЕСИФ във вр. чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ не съответства на изложените обстоятелства, които не обосновават приложението на посочените правни норми. Следователно решението е постановено при пълно противоречие на фактически установявания и правни основания за постановяването му. Конкретно изложени обстоятелства за недопустимост на разходите в решението липсват. Съдът не следва да допълва мотивите на административния акт, а единствено да извърши проверка за съответствието му с действителните факти и обстоятелства по случая и съотнасянето им с приложимата правна норма. В случая факти и обстоятелства, обосноваващи недопустимост на разходите, не са изложени, а единственият изложен факт-наличие на припокриване между възложените им допълнителни задължения във връзка с участието в ЕУП и вменените чрез длъжностните им характеристики и функционалната характеристика на дирекция „ВиК“ в МРРБ задължения и свързаните с изпълнението им , разходи / командировъчни и разходи за гориво/.

В съответствие с твърденията на жалбоподателя е липсата на мотиви относно установеното от УО на ОПОС припокриване на дейностите - в какво се състои то, как е установено, за кои дейности и служители конкретно и какви са неговите индивидуални параметри и съществени признаци във всеки конкретен случай. Цитирането на констатациите на сертифициращия орган и ангажиментите ,който УО по ОПОС поема във връзка с тези констатации не съставляват мотиви на оспорения акт .

Последния нито препраща към доклада на сертифициращия орган, нито пък същия съдържа конкретни установявания по отношение на всяка отделна позиция по какъв начин се препokrива с трудовите функции по длъжностни характеристики и на какво основание ги приравнява.

В настоящия казус ответника е постановил решението си в противоречие с чл. 59 ал.2 т.4 от АПК , което е основание по чл. 146 т.2 от АПК за неговата отмяна. От съдържанието на оспореното решение не се установява безспорно и непротиторечиво ,защо искането за междинно плащане № 29/08.11.2019г не е уважено в пълен обем .

Съдебната практика е категорична ,че посочването на фактическите и правни основания за издаването на акт от страна на органа са предпоставка,

обуславяща възможността за упражняване на контрол върху същия, а и за възможността за организиране на адекватна защита спрямо него. По принцип няма пречка мотивите към акта да бъдат изложени и отделно от самия акт, в друг документ по преписката, но такива насоки, както беше посочено по-горе в настоящия казус липсват.

С оглед на изложеното оспореното решение се явява незаконосъобразно като немотивирано и постановено в нарушение на приложимите материалноправни норми и административнопроизводствени правила, поради което следва да бъде отменено.

При този изход на спора, ответника ще следва да заплати на жалбоподателя, претендираното от него юрисконсулско възнаграждение

При този изход на спора разноски се дължат на жалбоподателя, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

По изложените съображения, Административен съд София - град, III-то отделение, 61 състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на МРРБ, представлявано от Министъра на регионалното развитие и благоустройство, Решение от 22.11.2019г. на Ръководителя на Управляващия орган на ОП „Околна среда“ 2014-2020г., с което е отказано на МРРБ да бъдат верифицирани средства разходи в размер на 65 687,40 по искане за междинно плащане № 29/08.11.2019г. по административен договор за БФП № BG16M1OP002-1.001-0001-C02.

ИЗПРАЩА преписката на Ръководителя на УО на ОПОС за произнасяне по искане за междинно плащане №29/08.11.2019 год. на Министерството на регионалното развитие и благоустройство със задължителни указания по изпълването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Министерството на околната среда и водите да заплати на Министерството на регионалното развитие и благоустройството 100 (сто) лева разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ:

